

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 86

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

20 marca 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/415 z dnia 19 marca 2020 r. w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/416 z dnia 19 marca 2020 r. wykonujące rozporządzenie Rady (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie 3

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/417 z dnia 19 marca 2020 r. dotycząca wykonania decyzji 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga 9
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/418 z dnia 19 marca 2020 r. zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie 11

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/415

z dnia 19 marca 2020 r.

w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1183/2005.
- (2) W dniu 25 lutego 2020 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004), zaktualizował dane jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 część a) (Wykaz osób, o których mowa w art. 2 i 2a) pozycja 16 otrzymuje brzmienie:

„**16. Ignace** MURWANASHYAKA

(alias: dr Ignace)

Tytuł: dr

Funkcja: przewodniczący FDLR

Adres: Niemcy (w więzieniu)

Data urodzenia: 14 maja 1963 r.

Miejsce urodzenia: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda

Obywatelstwo: rwandyjskie

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Zmarł w więzieniu w Niemczech 16 kwietnia 2019 r. Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r.; 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywał w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i Interpolu: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ignace Murwanashyaka jest przewodniczącym FDLR, mającym wpływ na politykę sił FDLR – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszczonych w handel bronią z naruszeniem embarga. Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowymi dowódcami polowymi FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu dowództwu; brał udział w koordynowaniu transferu uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji użytkowania; zarządzał znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach pod kontrolą FDLR. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał jako przewodniczący i dowódca wojskowy FDLR za rozkazy dotyczące werbowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga. 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywał w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/416**z dnia 19 marca 2020 r.****wykonujące rozporządzenie Rady (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 12 ust. 4,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 270/2011.
- (2) W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 270/2011 należy zmienić wpisy dotyczące dwóch wskazanych osób zawarte w części A oraz zaktualizować informacje dotyczące prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej zawarte w części B.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 270/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 270/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

I. W części A załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 270/2011 wpisy 1 i 4 otrzymują brzmienie:

„1.	Mohamed Hosni Elsayed Mubarak	Były prezydent Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 4.5.1928 Mężczyzna	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem prowadzonego przez władze egipskie postępowania sądowego lub postępowania o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
4.	Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech (alias Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh)	Małżonka Alaa Mohameda Hosniego Elsayeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 5.10.1971 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym orzeczeniem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Alaa Mohamedem Hosnim Elsayedem Mubarakiem.”.

II. Część B załącznika I do decyzji (UE) nr 270/2011 otrzymuje brzmienie:

„B. Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej zgodnie z prawem egipskim:

Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej

Z art. 54, 97 i 98 konstytucji Egiptu, art. 77, 78, 124, 199, 214, 271, 272 i 277 egipskiej ustawy o postępowaniu karnym oraz art. 93 i 94 egipskiej ustawy o prawie do obrony (ustawa nr 17 z 1983 r.) wynika, że na mocy egipskiego prawa gwarantowane są następujące prawa:

- w przypadku każdej osoby podejrzanej lub oskarżonej o popełnienie przestępstwa:
 1. prawo do kontroli sądowej każdego aktu lub decyzji administracyjnej;
 2. prawo do bronięcia się samemu lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę, a jeśli dana osoba nie ma wystarczających środków na poniesienie kosztów pomocy prawnej, do bezpłatnego skorzystania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości;
- w przypadku każdej osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa:
 1. prawo do niezwłocznego otrzymania szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niej oskarżenia;
 2. prawo do odpowiedniego czasu na przygotowanie obrony i możliwości w zakresie przygotowania obrony;
 3. prawo do przesłuchania lub spowodowania przesłuchania świadków oskarżenia oraz żądania obecności i przesłuchania świadków obrony na takich samych warunkach jak świadków oskarżenia;
 4. prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli dana osoba nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi tym językiem.

Zastosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej

1. Mohamed Hosni Elsayed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Hosniego Elsayeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa

27 czerwca 2013 r. Mohamed Hosni Elsayed Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny utrzymał w mocy wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni zawarli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komisja biegłych nie była komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wnioski o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA). W marcu 2019 r. odzyskano kwotę grzywny. Kwota sprzeniewierzonych środków jest w trakcie odzyskiwania w drodze wniosków o wzajemną pomoc prawną wystosowanych przez władze egipskie do dwóch państw trzecich.

2. Suzanne Saleh Thabet

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Suzanne Saleh Thabet w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Suzanne Saleh Thabet i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazać oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny utrzymał w mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Suzanne Saleh Thabet nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

3. Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Alaa Mubarak w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Alaa Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny utrzymał w mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Alaa Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko oskarżonemu i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał wyrok, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonej komisji biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r.; (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych; oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności, który to sąd uniewinnił ich 22 lutego 2020 r. Orzeczenie to nie jest prawomocne i wciąż może zostać zaskarżone przez prokuraturę.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Alaa Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny utrzymał w mocy wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni zawarli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Uгода ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Uгода ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komisja biegłych nie była komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA). W marcu 2019 r. odzyskano kwotę grzywny. Kwota sprzeniewierzonych środków jest w trakcie odzyskiwania w drodze wniosków o wzajemną pomoc prawną wystosowanych przez władze egipskie do dwóch państw trzecich.

4. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny

utrzymał w mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

5. Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Dżamala Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Dżamalowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków zgodnie – z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Dżamal Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko Dżamalowi Mubarakowi i innej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał wyrok, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonej komisji biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r.; (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych; oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności, który to sąd uniewinnił ich 22 lutego 2020 r. Orzeczenie to nie jest prawomocne i wciąż może zostać zaskarżone przez prokuraturę.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Dżamal Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny utrzymał w mocy wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni zawarli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Uгода ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Uгода ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komisja biegłych nie była komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA). W marcu 2019 r. odzyskano kwotę grzywny. Kwota sprzeniewierzonych środków jest w trakcie odzyskiwania w drodze wniosków o wzajemną pomoc prawną wystosowanych przez władze egipskie do dwóch państw trzecich.

6. Chadiga Mahmud El Dżammal

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Chadigi Mahmud El Dżammal w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Chadidze El Dżammal i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny utrzymał w

mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Chadiga Mahmud El Dżammal nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

15. Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

18. Habib Ibrahim Habib Eladli

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Habiba Ibrahima Habiba Eladliego w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa

Sprawa przeciwko Habibowi Ibrahimowi Habibowi Eladliemu została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia Habiba Ibrahima Habiba Eladliego, jego żony i małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. 15 kwietnia 2017 r. sąd uznał oskarżonego winnym. Oskarżony zaskarżył ten wyrok przed sądem kasacyjnym, który 11 stycznia 2018 r. uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. W ponownym procesie 9 maja 2019 r. został skazany na karę grzywny. Zarówno prokuratura, jak i Habib Ibrahim Habib Eladli wnieśli do sądu kasacyjnego odwołanie od tego orzeczenia. Sprawa jest nadal w toku przez tym sądem.

19. Elham Sajed Salem Szarszar

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Elham Sajed Salem Szarszar w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

Sprawa przeciwko mężowi Elham Sajed Salem Szarszar została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia oskarżonej, jej męża i ich małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Elham Sajed Salem Szarszar nie zaskarżyła orzeczenia sądu.”

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2020/417

z dnia 19 marca 2020 r.

dotycząca wykonania decyzji 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchYLENIA wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/788/WPZiB.
- (2) W dniu 25 lutego 2020 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004), zaktualizował dane jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2010/788/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2010/788/WPZiB wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji 2010/788/WPZiB część a) (Wykaz osób, o których mowa w art. 3 ust. 1) pozycja 16 otrzymuje brzmienie:

„**16. Ignace** MURWANASHYAKA

(pseudonim: dr Ignace)

Tytuł: Dr

Funkcja: przewodniczący FDLR

Adres: Niemcy (w więzieniu)

Data urodzenia: 14 maja 1963 r.

Miejsce urodzenia: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Zmarł w więzieniu w Niemczech 16 kwietnia 2019 r. Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r.; 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywał w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i Interpolu: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ignace Murwanashyaka jest przewodniczącym FDLR, mającym wpływ na politykę sił FDLR – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszczonych w handel bronią z naruszeniem embarga. Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowymi dowódcami polowymi FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu dowództwu; brał udział w koordynowaniu transferu uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji użytkowania; zarządzał znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach pod kontrolą FDLR. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał jako przewodniczący i dowódca wojskowy FDLR za rozkazy dotyczące werbowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga. 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywał w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję.”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/418**z dnia 19 marca 2020 r.****zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/172/WPZiB ⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie.
- (2) Z przeglądu decyzji 2011/172/WPZiB wynika, że należy przedłużyć obowiązywanie tych środków ograniczających do dnia 22 marca 2021 r., zmienić wpisy dotyczące dwóch osób zawarte w części A załącznika oraz zaktualizować informacje dotyczące prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej zawarte w części B załącznika.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/172/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/172/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 22 marca 2021 r.”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 63).

ZAŁĄCZNIK

I. W części A załącznika do decyzji 2011/172/WPZiB wpisy 1 i 4 otrzymują brzmienie:

„1.	Mohamed Hosni Elsjed Mubarak	Były prezydent Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 4.5.1928 Mężczyzna	Osoba (nieżyjąca), której działania są przedmiotem prowadzonego przez władze egipskie postępowania sądowego lub postępowania o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
4.	Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech (alias Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh)	Małżonka Alaa Mohameda Hosniego Elsjeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 5.10.1971 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym orzeczeniem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Alaa Mohamedem Hosnim Elsjedem Mubarakiem.”

II. Część B załącznika do decyzji 2011/172/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„B. Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej zgodnie z prawem egipskim:

Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej

Z art. 54, 97 i 98 konstytucji Egiptu, art. 77, 78, 124, 199, 214, 271, 272 i 277 egipskiej ustawy o postępowaniu karnym oraz art. 93 i 94 egipskiej ustawy o prawie do obrony (ustawa nr 17 z 1983 r.) wynika, że na mocy egipskiego prawa gwarantowane są następujące prawa:

— w przypadku każdej osoby podejrzanej lub oskarżonej o popełnienie przestępstwa:

1. prawo do kontroli sądowej każdego aktu lub decyzji administracyjnej;
2. prawo do bronięcia się samemu lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę, a jeśli dana osoba nie ma wystarczających środków na poniesienie kosztów pomocy prawnej, do bezpłatnego skorzystania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości;

— w przypadku każdej osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa:

1. prawo do niezwłocznego otrzymania szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niej oskarżenia;
2. prawo do odpowiedniego czasu na przygotowanie obrony i możliwości w zakresie przygotowania obrony;
3. prawo do przesłuchania lub spowodowania przesłuchania świadków oskarżenia oraz żądania obecności i przesłuchania świadków obrony na takich samych warunkach jak świadków oskarżenia;
4. prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli dana osoba nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi tym językiem.

Zastosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej

1. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa

27 czerwca 2013 r. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny utrzymał w mocy wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni zawarli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komisja biegłych nie była komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wnioski o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA). W marcu 2019 r. odzyskano kwotę grzywny. Kwota sprzeniewierzonych środków jest w trakcie odzyskiwania w drodze wniosków o wzajemną pomoc prawną wystosowanych przez władze egipskie do dwóch państw trzecich.

2. Suzanne Saleh Thabet

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Suzanne Saleh Thabet w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Suzanne Saleh Thabet i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny utrzymał w

mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Suzanne Saleh Thabet nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

3. Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Alaa Mubarak w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Alaa Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwił prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny utrzymał w mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Alaa Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko oskarżonemu i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał wyrok, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonej komisji biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r.; (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych; oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności, który to sąd uniewinnił ich 22 lutego 2020 r. Orzeczenie to nie jest prawomocne i wciąż może zostać zaskarżone przez prokuraturę.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Alaa Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny utrzymał w mocy wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni zawarli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komisja biegłych nie była komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA). W marcu 2019 r. odzyskano kwotę grzywny. Kwota sprzeniewierzonych środków jest w trakcie odzyskiwania w drodze wniosków o wzajemną pomoc prawną wystosowanych przez władze egipskie do dwóch państw trzecich.

4. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny utrzymał w mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

5. Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Dżamala Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Dżamalowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków zgodnie – z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Dżamal Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko Dżamalowi Mubarakowi i innej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał wyrok, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonej komisji biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r.; (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych; oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności, który to sąd uniewinnił ich 22 lutego 2020 r. Orzeczenie to nie jest prawomocne i wciąż może zostać zaskarżone przez prokuraturę.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Dżamal Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny utrzymał w mocy wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni zawarli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Uгода ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r.

Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komisja biegłych nie była komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA). W marcu 2019 r. odzyskano kwotę grzywny. Kwota sprzeniewierzonych środków jest w trakcie odzyskiwania w drodze wniosków o wzajemną pomoc prawną wystosowanych przez władze egipskie do dwóch państw trzecich.

6. Chadiga Mahmud El Džammal

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Chadigi Mahmud El Džammal w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Chadidze El Džammal i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny utrzymał w mocy postanowienie w przedmiocie zakazu. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. Chadiga Mahmud El Džammal nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

15. Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

18. Habib Ibrahim Habib Eladli

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Habiba Ibrahima Habiba Eladliego w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa

Sprawa przeciwko Habibowi Ibrahimowi Habibowi Eladliemu została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia Habiba Ibrahima Habiba Eladliego, jego żony i małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo zaskarżyć orzeczenie sądu w sprawie postanowienia zakazującego do tego samego sądu. 15 kwietnia 2017 r. sąd uznał oskarżonego winnym. Oskarżony zaskarżył ten wyrok przed sądem kasacyjnym, który 11 stycznia 2018 r. uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. W ponownym procesie 9 maja 2019 r. został skazany na karę grzywny. Zarówno prokuratura, jak i Habib Ibrahim Habib Eladli wnieśli do sądu kasacyjnego odwołanie od tego orzeczenia. Sprawa jest nadal w toku przez tym sądem.

19. Elham Sajed Salem Szarszar

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Elham Sajed Salem Szarszar w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

Sprawa przeciwko mężowi Elham Sajed Salem Szarszar została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia oskarżonej, jej męża i ich małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazać oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Elham Sajed Salem Szarszar nie zaskarżyła orzeczenia sądu.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL